

Ecce tuis sanctissimis vigiliis ad^a pastorem^b sollicitudinem^{b*}, probatissime^c archi- 796
mandrita, angelicas^d a supernis sedibus visitationes^e adstare non dubitamus^f; quorum
auxilio quaecumque^g divinam poposceris pietatem, inpetrare te posse credimus.

Unde ego, ultimus sacratissimi ovilis vernaculus et morbida peccatis ovicula¹,
spe praecipuae^h bonitatis vestrae animatus, ante sanctissimos paternitatis tuae pedes
animo prostratus, suppliciterⁱ depono, quatenus durissima^k peccatorum meorum vin-
cula^l per ecclesiasticam apostolicae auctoritatis potestatem solvere digneris, et paternae
pietatis praecibus cursum vitae meae, qui restat, ad perpetuae portas civitatis^m dirigere
studeas. Grandia posco quidem, sed caritas grandia novit dare². Poscentemⁿ pro
filio viduae^o Christi clementia non spernit; sed ait^{o*}: 'O mulier, magna est fides tua; Cf. Luc. 7,
7. 12.
fiat tibi sicut vis'. Fides me hortatur haec poscere; spes confirmat impetrare; caritas, Matth. 15, 28.
credo, negare non praesumit. Christus pro nobis, cum^p inimici essemus, mori non
dubitavit; quanto magis te, sancte^q pater, pro amicis orare velle credendum est.

Sub^r te pastore augeatur grex Christi³. Tu consolator merentium, adiutor
laborantium⁴, spes ad te clamantium, lux vitae, relegionis decus. Locus, in quo stas,
omnibus te honorabilem^s facit, et morum nobilitas laudabilem, et pietatis devotio
amabilem. Et qui sedem sanctorum tenes patrum, eorum exemplis inhereas semper;
ut cum illis multiplici laboris mercede domini Dei^t tui gaudia intrare merearis.

Iste filius meus carissimus Angilberctus^u vobis patefacere valet nostrae par-
vitatis erga apostolicam sedem devotionem, etiam et voluntatis nostrae petitiones^v.
Quem vestrae paternitati valde fidelem esse^w agnovi. Et ideo nostrae necessitatis
causas illi iniunximus; ut per os illius pietatis vestrae aures mei cordis audiant
obsecrationes.

95.

*Alcvinus Paulino patriarchae Aquileiensi respondet. Nuntium commendat. Signi-
ficat de aliis litteris per Angilbertum Romam euntem ad eum missis.* 796.

Codd. T fol. 81'—82 (T* fol. 84'), K 1 fol. 73', K 2 p. 210—211, A 1* p. 137—138 n. 97*.

Edd. C 59, Q 73, F 24, J 52. — Migne col. 185.

VENERANDO VIRO PAULINO PATRIARCHAE ALBINUS SALUTEM.

Acceptis sapientiae^b vestrae apicibus et caritatis muneribus per hunc huius^c
praesentis cartulae gerulum^d valde gavisus sum^e; cognoscens prosperitatem vestram

^a) in A 1*. ^b) pastoralis T, K 2, A 1*. ^{b*)} sollicitudine T, A 1*. ^c) probatissimae T. ^d) an-
gelica K. ^e) visitationis K 1. ^f) dubitem K 1. ^g) quodcumque K 1, A 1*. ^h) spe pace K, A 1*.

ⁱ) subliciter K 2. ^k) durissima K, A 1*. ^l) vincula K 2. ^m) civ. port. A 1*. ⁿ) corr. in poscenti K 1;
poscenti A 1*. ^o) roganti add. K 1; viduam rogantem A 1*. ^{o*)} sed K 2 pro sed ait; dixit A 1*. ^p) n K 2
pro cum. ^q) sanctae T. ^r) ut sub K 1, A 1*. ^s) honorabiliorem K 1, A 1*. ^t) om. K 1, A 1*.

^u) Engilpertus corr. in Angilpertus K 2; Engilbertus K 1, A 1*. ^v) petitiones K 2. ^w) om. K 1, A 1*.

95. ^a) Lemma: Albinus ad Paulinum patriarcham T*; Item alia A 1*. ^b) sapientie K 2.
^c) om. K 1, A 1*. ^d) gerulum T. ^e) sum add. A 1*.

1) Cf. supra p. 68 n. 2. 2) Cf. Sedul. C. Pasch. I, 349: Grandia posco quidem, sed tu dare
grandia nosti. 3) Ad Leon. v. 12 (Poet. Car. I, 247): Augeat et numerum populi per dogmata verbi.

4) Cf. infra epistolam 209. ad Calvinum presbyt. datam: consolator maerentium, adiutor laborantium.

5) abbas S. Richarii Centulensis, a Carolo rege ad Leonem III papam missus; v. supra p. 135. 136. Hinc
vere a. 796 Theodulfus (Ad Carol. reg. v. 145, Poet. Carol. I, 487) de eo canit:

Dulce melos canerem tibi, ni absens, dulcis Homere,

45 Esses; sed quoniam es, hinc mea Musa tacet.

6) ut papa se quasi filium proprium intra gremium benedictionis apostolicae colligat. V. ep. 125 infra.